

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenka Oulíkové, soudkyně Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **Bc. M. S.**
bytem X

zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Vilhelmovou
sídlem Na Můstku 383/1, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti

osoby zúčastněné na řízení:

Společenství vlastníků jednotek domu č. p. 397 Klecany
Sídlem K sídlišti 397, 250 67 Klecany

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2022, č. j. 137123/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Klecany (dále jen „stavební úřad“) usnesením ze dne 17. 8. 2022, č. j. 7950/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zastavil řízení o dodatečném povolení stavby: „*stavební úpravy bytu ve X. NP, spočívající ve vytvoření nového dveřního otvoru v střední nosné zdi (900/2000 mm) a zazdění stávající[ho] otvoru (803/1970 mm) v prostoru obývacího pokoje*“ na adrese X, na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X.
2. V záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
3. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Obsah žaloby

4. Žalobkyně namítla, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci a porušil tak § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“). Dále namítla, že odůvodnění napadeného rozhodnutí vychází z nedostatečně provedeného dokazování, žalovaný ani nehodnotil důkazy ve vzájemné souvislosti, čímž porušil § 50 správního řádu. Žalovaný tímto postupem zasáhl do práva žalobkyně na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod.
5. Žalobkyně navrhla, aby soud provedl „*předběžné šetření*“ ve věci rozhodnutí ze dne 27. 4. 2021, č. j. 3879/2021, o nařízení odstranění stavby (dále jen „rozhodnutí o odstranění stavby“), které je neoddělitelně spojeno s napadeným rozhodnutím. Bez vyřešení této „*předběžné otázky*“ nelze dle názoru žalobkyně spravedlivě rozhodnout. Žalovaný se totiž nezabýval formálními nedostatky rozhodnutí o odstranění stavby. Z rozhodnutí o odstranění stavby není zřejmé, v jakém rozsahu měla být stavba provedena. Není zde uvedena poloha ani rozměr nového otvoru ve zdi ani otvoru, který byl zazděn. Rozhodnutí o odstranění stavby je nejen nevykonatelné, ale s velkou pravděpodobností i nicotné. Zároveň stavební úřad rozhodnutím o odstranění stavby nařídil, aby se zazdíl nový otvor v obývacím pokoji ve střední nosné zdi a obnovil původní dveřní otvor v této zdi. To je však v rozporu s faktickým stavem, neboť nový a původní otvor nejsou ve stejné zdi.
6. Žalobkyně uvedla, že si je vědoma, že proti rozhodnutí o odstranění stavby měla využít jiné prostředky ochrany. Toto rozhodnutí jí však spolu s jinými listinami nebyly bez jejího zavinění doručeny (jednalo se o období pandemie covidu-19, Česká pošta žalobkyni řádně neinformovala o doručovaných zásilkách, proto se vrátily zpět stavebnímu úřadu jako nedoručené). To však nemá vliv na správný postup stavebního úřadu, který v souladu s § 101 správního řádu vedl nové řízení, jehož předmětem bylo dodatečné povolení stavby, které bylo zahájeno na základě její žádosti ze dne 31. 8. 2021. Jednalo se o jinou stavbu, než o které stavební úřad rozhodl v rozhodnutí o odstranění stavby. Žalobkyně rovněž nesouhlasí se závěrem žalovaného, že stavební úřad postupoval chybně, když ve stejné věci dne 17. 9. 2021 oznámil zahájení řízení o odstranění stavby (správně dle žalobkyně má být řízení o dodatečném povolení stavby) a vedl nové řízení, aniž by předchozí rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 27. 4. 2021 zrušil. Řízení o odstranění stavby má totiž jiný předmět řízení než řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobkyně rovněž namítla, že žalovaný měl postupovat podle § 95 odst. 1 správního řádu a zahájit ve věci řízení o odstranění stavby

přezkumné řízení z důvodu nevyjasnění otázky nosného zdiva. Správní soudy i veřejný ochránce práv připouští vydání nového rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, což však žalovaný pominul.

7. Dle žalobkyně je napadené rozhodnutí rovněž nepřezkoumatelné. Žalobkyně v odvolání namítla, že nový dveřní prostor vybudovala v souladu se stavební dokumentací, ze které nevyplývalo, že by se mělo jednat o nosnou zeď. Technické provedení stavby proběhlo dle doporučení. Vytvořený otvor byl zpevněn ocelovým překladem 2x1160. Stávající zeď byla dorovnána dozdívkou do stávající tloušťky cca 330 mm. Do vybouraného otvoru byly vloženy k ostění ocelové sloupky uzavřeného průřezu 120x80/5,0. Žalobkyně tedy postupovala obezřetně. Vzniku případných škod a ohrožení zdraví zabránila tím, že naddimenzovala nenosnou stěnu jejím zesílením. Žalobkyně si rovněž vyžádala stavebně technickou zkoušku pevnosti zdiva, dle které nejsou přítomny žádné zjevné poruchy, které by mohly ovlivnit stabilitu nebo trvanlivost konstrukcí. Není tedy pravdou tvrzení osoby zúčastněné na řízení, že stavební úpravu provedla žalobkyně bez statického posudku. V důsledku umístění ocelových sloupků se navíc zvýšila stabilita a pevnost celé zdi. Tuto skutečnost žalovaný nevzal v potaz. Stejně tak žalovaný opomněl, že opakovaný stavební zásah do takto stabilizovaného stavu by mohl narušit statiku a způsobit větší škodu, než kterou představuje stavba samotná. Žalovaný nepřihlédl ani k tomu, že stavební úprava neohrožuje život a zdraví osob, bezpečnost ani majetek třetích osob. Žalovaný měl přihlédnout k tomu, že uvedení bytové jednotky do původního stavu by bylo zároveň nákladné. Zanikl by samostatný prostor sloužící jako ložnice, celá bytová jednotka by byla průchozí. Bylo by nutné předělat i navazující kompletní elektroinstalaci. Nařízení odstranění stavby tedy nepřiměřeně zasahuje do vlastnického práva žalobkyně dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod, žalobkyně přitom jednala v dobré víře.
8. Dále žalobkyně namítla, že v průběhu řízení o odstranění stavby ani řízení o dodatečném povolení stavby nebylo postaveno najisto, že se jedná o nosnou zeď, tedy že tato zeď splňuje parametry nosného zdiva. Nebylo k tomu provedeno žádné dokazování (například původní stavební dokumentací). Správní orgány pouze převzaly tvrzení osoby zúčastněné na řízení. Naopak z vyjádření projektanta ze dne 12. 12. 2020 vyplývá opak. Stejně tak z vyjádření vlastníka domu č. p. X lze dospět k výkladu, že uvnitř bytu se nenacházejí žádné nosné zdi. Žalobkyně odkázala na část „B - Vymezení jednotek v domě“, kde konkrétně jednotka č. X (ve vlastnictví žalobkyně) je vymezena tak, že k vlastnictví jednotky patří „*podlahová krytina, nenosné příčky, dveře a okna uvnitř bytu.*“ V části „C – Prohlášení vlastníka“ je uvedeno, že společnými částmi budovy jsou obvodové a nosné zdivo. Žalobkyně tedy jednala v dobré víře, neboť předpokládala správnost tohoto dokumentu.

Obsah vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že v průběhu projednávání nepovolených stavebních úprav v řízení o odstranění stavby, vedeném pod č. j. 3879/2021, žalobkyně nepožádala o dodatečné povolení stavby ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona. Řízení o odstranění stavby tedy bylo pravomocně ukončeno nařízením odstranění stavby. Stavební úřad pak řízení ve stejné věci zahájil opakovaně a v rámci něj žalobkyně o dodatečné povolení stavby požádala. Jednalo se však o stále stejnou stavební úpravu, ačkoliv ji stavební úřad ve svém rozhodnutí již nařídil odstranit (byť ji v tomto rozhodnutí detailně nepopsal). Od zahájení nového řízení o odstranění stavby nedošlo k žádné změně provedených stavebních prací. Nebyly proto dány podmínky pro postup stavebního úřadu

podle § 101 správního řádu, neboť ve věci neexistovala žádost, která byla pravomocně zamítnuta a které by bylo možno v novém řízení vyhovět.

10. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad zastavil řízení o dodatečném povolení stavby procesním rozhodnutím. Nejednalo se o meritorní posouzení nepovolené stavební úpravy. Podle judikatury takové rozhodnutí nezakládá pro žalobkyni jako stavebníka a majitele bytové jednotky žádná práva ani povinnosti. Rozhodnutí o odstranění stavby není předmětem tohoto soudního řízení, argumentace žalobkyně je tedy mimoběžná.

Obsah repliky žalobkyně

11. V replice ze dne 24. 6. 2023 žalobkyně uvedla, že v průběhu řízení opakovaně zdůrazňovala, že nebyla prokázána otázka nosné zdi. Od podání žaloby se objevily nové skutečnosti, které tvrzení žalobkyně prokazují. Stěna, ve které byl otvor vybudován, nemá charakter nosné zdi. Nosná zeď se posuzuje nikoliv podle její tloušťky, nýbrž podle její pevnosti. Žalobkyně si za tímto účelem nechala v lednu 2021 vypracovat posudek o stanovení pevnosti zdiva, podle kterého je pevnost zdiva významně ovlivněna pevností zdící malty, která byla zjištěna poměrně nízká. Z toho lze dovodit, že se nejedná o nosnou zeď. Charakter nosné zdi nemá každá zeď, která nese strop. Správní orgány tedy nepoužily zvolenou terminologii správně. *„Zároveň lze dospět k závěru, že ani jednomu ze správních orgánů není zákonem udělena pravomoc do dané záležitosti zasahovat“* (viz § 3 odst. 2 správního řádu). Osoba zúčastněná na řízení přitom nepředložila žádný důkaz k prokázání tvrzení o nosné zdi. Stavební úřad tedy rozhodl o odstranění stavby, aniž by měl tuto skutečnost prokázanou. Takovým důkazem by měla být stavební dokumentace. V e-mailové komunikaci ze dne 26. 4. 2023 přitom stavební úřad potvrdil, že stavební dokumentaci k dispozici nikdy neměl. Tento zásadní nedostatek nenapravil ani žalovaný v rámci své prezkumné povinnosti. Správní orgány tak porušily § 2, 3, 4, 6 odst. 2 a § 7 správního řádu.
12. Nic z toho by se nestalo, kdyby osoba zúčastněná na řízení nepostupovala nezákonně a neporušila právo žalobkyně na nedotknutelnost obydlí, když bez jejího vědomí v době stavebních úprav „vnikli“ zástupci osoby zúčastněné na řízení do bytu, kde se v tu dobu nacházeli pouze dělníci. Tímto neoprávněným vstupem zasahovali do záležitostí, které jim nepřísluší. Následně podala osoba zúčastněná na řízení podnět k odstranění stavby. Stavební úřad nařídil odstranění stavby bez důkazů. Oba správní orgány tak rozhodly pouze na základě tvrzení osoby zúčastněné na řízení a jejích zájmů. V té souvislosti žalobkyně odkázala na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2023, sp. zn. 26 Cdo 854/2022.
13. Žalobkyně předložila k replice výňatek ze souhrnné technické zprávy z března 2021, posudek o stanovení pevnosti zdiva z ledna 2021, sdělení stavebního úřadu ze dne 3. 2. 2023, kterým stavební úřad nedoporučuje další stavební zásah do konstrukce zdiva a e-mailovou zprávu stavebního úřadu ze dne 26. 4. 2023.

Obsah vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Ve vyjádření ze dne 20. 2. 2023 osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se plně ztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí. Stavební úpravy projednávala osoba zúčastněná na řízení se žalobkyní opakovaně, žalobkyně si však počínala svévolně. Poté, co osoba zúčastněná na řízení na shromáždění vlastníků jednotek nedala souhlas se stavební úpravou, začala se žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně opětovně domáhat souhlasu. Osoba zúčastněná na řízení přitom opakovaně uvedla, že stavební úprava ohrožuje bezpečnost a stabilitu objektu a žádá o uvedení do původního stavu. Součástí spisu je i statický posudek

zpracovaný autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb v únoru 2021, podle kterého se jedná o vybourání otvoru ve středové nosné zdi. K výtce žalobkyně, že osoba zúčastněná na řízení měla tvrdit, že žalobkyně provedla zásah do nosné zdi bez statického posudku, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že statický posudek byl vypracován až dodatečně v březnu 2021, tj. po provedení zásahu v prosinci 2020.

15. Ve vyjádření ze dne 3. 7. 2023 osoba zúčastněná na řízení uvedla, že rozhodnutí o odstranění stavby nabylo právní moci dne 2. 6. 2021 a je vykonatelné. Vlastníci jednotek (72,21 % z nich) vyjádřili nesouhlasné stanovisko se zásahem do nosné zdi. Přitom dle stanov je nutný souhlas 75 % a více vlastníků. Součástí spisu je statický posudek, podle kterého se jedná o vybourání otvoru ve středové nosné zdi. Stavební úřad provedl místní šetření, na základě kterého zjistil, že stavební úprava spočívá ve „*vytvoření nového stavebního otvoru v nosné konstrukci (střední nosná zeď u obývacího pokoje a kuchyně) a zazdění původního otvoru v bytě č. X K sídlišti č. p. X, X*“. Jedná se o nosnou zeď na základě plánu, který byl vystaven dne 10. 12. 1973, č. j. 15883. Osoba zúčastněná na řízení předala stavebním úřadu spolu s vyjádřením k podanému odvolání i výkres s jasným popisem nosných zdí a kótami nosných zdí. Sama žalobkyně připouští, že posudek o pevnosti zdiva si nechala vypracovat v lednu 2021, tedy až po zásahu do nosné zdi. Žalobkyně měla možnost si před rekonstrukcí bytu vyžádat od katastrálního úřadu výkresy, ze kterých by zjistila, které zdi jsou nosné.
16. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasí s tím, že její zástupce „vnikl do bytu“. Osoba zúčastněná na řízení vykonává správu domu a pozemku a odpovídá za ni. Zástupci postupovali v souladu s čl. III bodu 4 písm. c) stanov osoby zúčastněné na řízení. Zásah do nosné zdi člen výboru osoby zúčastněné na řízení zjistil dne 10. 12. 2020. Statický posudek byl vypracován až v březnu 2021. Žalobkyně provedla černou stavbu, zasáhla do nosné zdi bez statického posudku, bez stavebního povolení, povolení hasičů i povolení členů osoby zúčastněné na řízení. Zásah byl proveden do společných částí domu.

Ústní jednání

17. Během ústního jednání účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně při jednání zdůraznila, že si žalovaný ani neověřil skutečnost, že se v bytě žalobkyně nachází nosná zeď, ani si neopatřil projektovou dokumentaci. Nezajistil si tak dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že se nemohlo jednat o nosnou zeď, neboť dotčená zeď je přístupná pouze z bytu žalobkyně, proto nemůže jít o nosnou zeď. Žalobkyně také poukázala na to, že stavebními úpravami zeď výrazně zpevnila. Dále poukázala na to, že i po jejím zásahu dům stojí, nic se nestalo, zeď je pevná, není proto účelné, aby bylo nařízeno její odstranění. Žalovaný pak zdůraznil, že žalobkyně mohla požádat o dodatečné povolení stavby v rámci řízení o odstranění stavby, avšak neučinila tak. Stavební úřad proto postupoval správně, když řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby (poté, co bylo nařízeno odstranění stavby), zastavil. Osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila se závěry žalovaného a dále doplnila, že v žádných jiných bytových jednotkách nebyl proveden zásah do nosné zdi.
18. Soud při jednání neprováděl dokazování, neboť žalobkyně navrhovala jako důkazy listiny obsažené ve správním spise a správním spisem se dokazování neprovádí. Nad rámec listin ve správním spisu žalobkyně předložila soudu výňatek z prohlášení vlastníka, posudek o stanovení pevnosti zdiva z ledna 2021, sdělení stavebního úřadu ze dne 3. 2. 2023, e-mailovou zprávu stavebního úřadu ze dne 26. 4. 2023, komunikaci s osobou zúčastněnou na řízení o smíru. Soud tyto důkazy z důvodu nadbytečnosti neprováděl. Žalobkyně chtěla

těmito důkazy prokázat skutečnosti, že stavební úpravy nebyly provedeny do nosné zdi, neohrožují bezpečnost domu, resp. že by bezpečnost ohrožovalo jejich odstranění a okolnosti jednání s osobou zúčastněnou na řízení. To jsou však skutečnosti, které nesouvisejí s předmětem tohoto řízení (dodatečné povolení stavby), ale případně s řízením o odstranění provedených stavebních úprav. Dále žalobkyně navrhla svůj účastnický výsledek a provedení místního šetření ve všech ostatních bytových jednotkách. Účastnickým výsledkem měl být prokázán rozsah stavební úpravy a místním šetřením v ostatních bytových jednotkách mělo být prokázáno, že i v jiných bytových jednotkách se nacházejí stejné stavební úpravy jako v bytě žalobkyně. I tyto důkazní návrhy vyhodnotil soud jako nadbytečné. Pro posouzení věci je dostatečný obsah správního spisu. Rozsah stavebních úprav v jiných bytových jednotkách pak přesahuje předmět tohoto řízení; je nadbytečné zjišťovat, zda a v jakém rozsahu byly jiné bytové jednotky upraveny.

Splnění procesních podmínek

19. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná.
20. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Obsah správního spisu

22. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 21. 12. 2020 osoba zúčastněná na řízení požádala o provedení místního šetření a prošetření stavebních úprav v bytě č. X na adrese X, Klecany, neboť žalobkyně (jakožto vlastnice bytu) stavební činností ohrozila stabilitu a bezpečnost objektu a narušila nosné konstrukce domu tím, že vybourala část do nosné zdi mezi kuchyní a obývacím pokojem. Stavební úřad vyzval žalobkyni k účasti na kontrolní prohlídce konané dne 18. 1. 2021 a znovu dne 17. 2. 2021.
23. Dne 18. 2. 2021 vydal stavební úřad pod sp. zn. 144/SÚ/2021 oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby „*dveřní otvor z kuchyně do obývacího pokoje*“ v bytě č. X domu č. p. X, k. ú. X, jehož vlastníci je žalobkyně. Stavební úřad informoval žalobkyni o termínu ústního jednání dne 29. 3. 2021. Písemnost se jako nedoručitelná vrátila zpět. Při ústním jednání s ohledáním na místě dne 29. 3. 2021 osoba zúčastněná na řízení předložila nesouhlas se stavební úpravou. Dle protokolu se žalobkyně k jednání nedostavila.
24. Dne 27. 4. 2021 vydal stavební úřad rozhodnutí podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, kterým nařídil odstranění stavby ve lhůtě 3 měsíců, a to stavby popsané jako „*stavební úprava spočívající ve vytvoření nového stavebního otvoru v nosné konstrukci (střední nosná zeď u obývacího pokoje a kuchyně) a zazdění původního otvoru v bytě č. X, K sídlišti č. p. X*“ na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X, neboť je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. V odůvodnění stavební úřad uvedl, že na základě zjištění, že je stavba prováděna bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu zahájil řízení o odstranění stavby, poučil žalobkyni o možnosti požádat o dodatečné povolení stavby a provedl ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Žalobkyně nepožádala ve lhůtě podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) o dodatečné povolení stavby ani

nepředložila žádné podklady. Výzva k vyzvednutí zásilky byla žalobkyni zanechána a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 3. 5. 2021. Jako nedoručitelná byla poté písemnost včetně rozhodnutí o odstranění stavby vrácena zpět stavebnímu úřadu. Rozhodnutí o odstranění stavby nabylo právní moci dne 2. 6. 2021 (viz sdělení stavebního úřadu ze dne 17. 8. 2021), správní spis obsahuje doručenkou, ze které je patrné, že žalobkyně byla vyzvána k vyzvednutí zásilky, bylo jí zanecháno poučení a zásilka byla připravena k vyzvednutí od 3. 5. 2021, zásilka byla vrácena odesílateli dne 20. 5. 2021.

25. Dne 31. 8. 2021 požádala žalobkyně o dodatečné stavební povolení na stavbu „*stavební úpravy bytu dle přiložené projektové dokumentace (dokončeno) podle (upraveného) statického posudku upravená stavební úprava*“ v bytě na pozemku parc. č. X. Dne 17. 9. 2021 stavební úřad pod sp. zn. 1003/SÚ/2021 oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a pozval účastníky k ústnímu jednání dne 20. 10. 2021.
26. Dne 17. 9. 2021 stavební úřad vydal pod sp. zn. 1004/SÚ/2021 oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby „*stavební úprava bytu v XNP: vytvoření nového otvoru ve stávající střední nosné zdi (900/2200 mm) a zazdění stávajícího otvoru (803/1970 mm) v prostoru obývacího pokoje*“ na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X, jehož vlastníci je žalobkyně. Stavební úřad současně přerušil řízení o odstranění stavby s ohledem na žádost o dodatečné povolení stavby.
27. Dne 22. 9. 2021 se osoba zúčastněná na řízení vyjádřila k přerušení řízení o odstranění stavby. Uvedla, že žádost o dodatečné povolení stavby nebyla podána ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení. Stavební úprava byla provedena bez souhlasu osoby zúčastněné na řízení, který je vyžadován jejími stanovami pro zásah do společných prostor – nosné zdi (nesouhlas vyjádřilo 72,21 % vlastníků).
28. Dne 8. 11. 2021 stavební úřad vyzval žalobkyni, aby do 60 dnů předložila souhlas spoluvlastníků objektu (osoby zúčastněné na řízení) se zásahem do společné konstrukce domu, současně stavební úřad přerušil řízení o dodatečném povolení stavby. Dne 12. 1. 2022 stavební úřad tuto lhůtu prodloužil o dalších 60 dnů a dne 30. 5. 2022 ji prodloužil ještě o dalších 60 dnů.
29. Dne 12. 7. 2022 požádala osoba zúčastněná na řízení žalovaného o uplatnění opatření proti nečinnosti stavebního úřad.
30. Dne 8. 8. 2022 vydal žalovaný opatření proti nečinnosti a přikázal stavebnímu úřadu, aby ve lhůtě do 15 dnů zastavil řízení o dodatečném povolení stavby podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Dne 27. 4. 2021 totiž stavební úřad rozhodl o nařízení odstranění výše uvedené stavby a rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 6. 2021 a je vykonatelné. Na řízení nelze použít § 101 správního řádu a provést nové řízení, neboť řízení o dodatečném povolení stavby nesplňuje žádnou podmínku tohoto ustanovení. Žalobkyně je rozhodnutím o nařízení odstranění stavby vázána a nový otvor v obývacím pokoji ve střední nosné zdi musí zazdít a obnovit původní dveřní otvor. Stavební úřad přitom opakovaně prodlužoval lhůtu pro doplnění podkladů k žádosti o dodatečné povolení stavby, aniž by byly odstraněny nepovolené stavební úpravy, což stavební úřad pravomocným rozhodnutím sám nařídil.
31. Dne 17. 8. 2022 stavební úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 31. 8. 2021 ve věci „*stavební úprava bytu v XNP: vytvoření nového otvoru ve stávající střední nosné zdi (900/2200 mm) a zazdění stávajícího otvoru (803/1970 mm) v prostoru obývacího pokoje na*

pozemku parc. č. X, k. ú. X.“ V odůvodnění uvedl, že zastavil řízení na základě příkazu žalovaného ze dne 8. 8. 2022, neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou.

32. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Namítla, že rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 27. 4. 2021 trpí několika vadami. Zaprvé není postaveno najisto, zda se skutečně jedná o nosnou zeď. Zadruhé žalobkyně v průběhu výstavby změnila svůj stavební záměr, ke kterému byl zpracován statický posudek dne 12. 2. 2021 i projektová dokumentace z března 2021. Oproti původnímu stavebnímu záměru se jednalo o jinou stavbu spočívající ve vytvoření otvoru o šíři cca 90 cm. Stavební úřad tedy postupoval v souladu s § 101 správního řádu. Pokud by bylo do takto stabilizované situace opakovaně stavebně zasaženo, mohlo by tím dojít k narušení statiky. Na provedenou stavební úpravu navazuje i ostatní vybavení bytu včetně nábytku na míru. Tato stavební úprava neohrožuje život a zdraví osob, bezpečnost ani majetek třetích osob.
33. Osoba zúčastněná na řízení se k odvolání vyjádřila dne 19. 10. 2022 a uvedla, že žalobkyně vytvořila nový otvor ve stávající nosné zdi bez souhlasu vlastníků jednotek, jak vyžadují stanovy, bez statického posudku, který byl předán až v březnu 2021, bez stavebního povolení a povolení od Hasičského záchranného sboru (bylo poté předán, ale není zřejmé kdy). Rozhodnutí o odstranění stavby již nabylo právní moci a je vykonatelné. Tvrdila, že není pravdou, že se nejedná o nosnou zeď. K tomu přiložila výkres. Není správné posouzení od projektanta, že se nejedná o nosnou zeď, neboť nosná zeď není definována tloušťkou ale funkcí. Žalobkyně si nechala provést toliko technické zhodnocení zdiva, stavbu však provedla bez statického posudku. Tento postup ohrozil stabilitu a bezpečnost objektu a narušení nosné konstrukce domu č. p. X.
34. Dne 23. 11. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně požádala o dodatečné stavební povolení dne 31. 8. 2022 (správně 2021, pozn. soudu). Již dne 27. 4. 2021 však stavební úřad vydal rozhodnutí o odstranění těchto stavebních úprav (rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 6. 2021 a je vykonatelné). Nelze aplikovat § 101 správního řádu a provést nové řízení, neboť řízení o dodatečném povolení stavby nesplňuje žádnou podmínku tohoto ustanovení. Stavební úřad pochybil, když ve stejné věci zahájil dne 17. 9. 2021 řízení o odstranění stavby a vedl nové řízení na tuto stavbu, aniž by předchozí rozhodnutí ze dne 27. 4. 2022 bylo zrušeno. V jedné věci lze vydat pouze jedno meritorní rozhodnutí. Proto nelze projednat námitky žalobkyně proti rozhodnutí o odstranění stavby, které měla uplatnit v jiném řízení. Dále žalovaný uvedl, že je součástí spisu statický posudek z února 2021 zpracovaný autorizovaným inženýrem, podle kterého se jedná o otvor vybouraný ve středové nosné zdi.

Posouzení žaloby soudem

35. Soud považuje za důležité zdůraznit, že předmětem tohoto řízení není přezkum rozhodnutí o odstranění stavby. Byť spolu řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení souvisí, jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. V každém z nich stavební úřad zkoumá naplnění rozdílných zákonných podmínek. Jak přitom tvrdí sama žalobkyně, proti rozhodnutí o nařízení odstranění stavby se nijak nebránila, proto je rozhodnutí o odstranění stavby pravomocné a nadané presumpcí správnosti. Žalovaný tedy nijak nepochybil, když se v rámci řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení odmítl zabývat námitkami směřujícími právě do zákonnosti rozhodnutí o odstranění stavby. Ani soud nemůže v nynějším řízení posuzovat zákonnost rozhodnutí o odstranění stavby jednoduše proto, že

není jeho předmětem. Žalobkyně žalobou napadá rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, věcné vypořádání námitek proti rozhodnutí o odstranění stavby nemůže vést ke zrušení rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Mimo rámec řízení o dodatečném povolení stavby se tak ocitají tvrzení, která mohla žalobkyně uplatňovat právě pouze v řízení o odstranění stavby. Mezi tyto námitky lze podřadit podstatnou část žalobních námitek, tj. nesrozumitelnost rozhodnutí o odstranění stavby, nedostatečné zjištění skutkového stavu a dokazování ve vztahu k tomu, zda byly stavební úpravy učiněny do nosné zdi, ohrožení stability stavby vykonáním rozhodnutí o odstranění stavby, nepřiměřenost zásahu do vlastnického práva.

36. Soud se tedy zabýval pouze námitkami směřujícími proti napadenému rozhodnutí, které se týká toliko zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Předmětem tohoto řízení tak je zejména posouzení otázky, zda mohla žalobkyně požádat o dodatečné povolení stavby, přestože již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odstranění téže stavby.
37. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
38. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
39. Podle § 101 písm. b) správního řádu lze provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci tehdy, jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta.
40. Podle § 102 odst. 3 správního řádu lze nové řízení podle § 101 zahájit na žádost i v případě, že původní řízení bylo zahájeno z moci úřední, a naopak. Žádost může podat kterýkoli z účastníků původního řízení, nebo jeho právní nástupce za předpokladu, že je původním rozhodnutím přímo dotčen.
41. NSS se opakovaně věnoval povaze řízení o odstranění stavby a o dodatečném povolení stavby a vzájemnému vztahu těchto dvou řízení. V rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87, uvedl, že řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je prostředkem k odstranění tzv. černých staveb. Nebylo by však v souladu s principem proporcionality, aby k jejich odstranění došlo vždy a za všech okolností, neboť by tak mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do práv vlastníka stavby či stavebníka. Z tohoto

důvodu zákon umožňuje (za kumulativního splnění několika zákonných podmínek), aby byla černá stavba dodatečně povolena. Pro dodatečné povolení stavby zákon konstruuje speciální řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy specifickým prostředkem navázaným na řízení o odstranění stavby, pomocí něhož lze zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu nebo je postavena bez takového rozhodnutí. Řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení spolu velmi úzce souvisí. Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, které musí být, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky, zahájeno vždy. Řízení o dodatečném povolení stavby je naproti tomu řízením fakultativním, neboť záleží pouze na žádosti stavebníka (a splnění dalších zákonných podmínek), zda bude zahájeno a vedeno. V rozsudku ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011-117, NSS na tyto závěry navázal a konstatoval, že řízení o dodatečném povolení stavby je svou povahou akcesorickým řízením k řízení o odstranění stavby. V rozsudku ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36, NSS uvedl, že řízení o dodatečném povolení stavby je specifické tím, že je „vloženo“ do řízení o odstranění nepovolené stavby a do jisté míry je s ním svázáno. Předmět řízení o odstranění stavby vymezuje stavební úřad, neboť jde o řízení zahajované z úřední povinnosti, a žadatel o dodatečné stavební povolení nemůže svou žádostí takto vymezený předmět řízení překročit.

42. Ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona upravuje postup stavebního úřadu v rámci klasického prvostupňového řízení o odstranění stavby a v jeho rámci zakotvuje provázanost řízení o dodatečném povolení stavby s řízením o odstranění stavby, která se projevuje např. tehdy, byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, že se má za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Zároveň je však rozhodnutí v obou řízeních samostatně napadnutelné odvoláním či žalobou, a nejedná se tedy o pouhé „řízení v řízení“ (srov. odst. 31 rozsudku NSS ze dne 21. 10. 2020, č. j. 9 As 207/2020-32).
43. V rozsudku ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 As 166/2015-33, dospěl NSS k závěru, že nelze vést řízení o dodatečném povolení stavby, aniž by před tím bylo zahájeno řízení o jejím odstranění. NSS uvedl, že *„není vůbec možné uvažovat o vedení zcela samostatného řízení o dodatečném povolení stavby. Akcesorická povaha řízení o dodatečném povolení stavby je ostatně patrná již ze znění stavebního zákona, konkrétně z povinnosti stavebního úřadu přerušit řízení o odstranění stavby, je-li zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby (§ 129 odst. 2 stavebního zákona), resp. z povinnosti stavebního úřadu řízení o odstranění stavby zastavit, byla-li stavba dodatečně povolena (§ 129 odst. 3 stavebního zákona). V řízení o odstranění stavby tak není možné vydat rozhodnutí dříve, než bude rozhodnuto o žádosti o dodatečné povolení stavby; tím spíše nelze zahájit samostatné řízení o dodatečném povolení stavby po pravomocném rozhodnutí o odstranění stavby, tedy v době existence pravomocného rozhodnutí, které právní postavení nepovolené části stavby již závazně vyřešilo.“* (zvýrazněno soudem, obdobně srov. rozsudky NSS ze dne 3. 2. 2022, č. j. 2 As 73/2021-25, body 13 a 14, či ze dne 3. 5. 2017, č. j. 5 As 235/2015-68, bod 25, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2024, č. j. 43 A 22/2023-54, bod 51). Je nutné zdůraznit, že v případě posuzovaném NSS stavebník nepožádal o dodatečné povolení stavby v rámci řízení o odstranění stavby (tedy shodně jako v případě žalobkyně).
44. Možností požádat o nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu v řízení o dodatečném povolení stavby se NSS zabýval v rozsudku ze dne 21. 10. 2020, č. j. 9 As 207/2020-32. Dospěl

k závěru, že § 101 písm. b) správního řádu lze aplikovat i ve vztahu k řízení o dodatečném povolení stavby a požádat o nové rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby i přes pravomocné rozhodnutí o odstranění stavby. **Je to však možné pouze za splnění základní podmínky, že stavebník požádal v rámci řízení o odstranění stavby o její dodatečné povolení a tato žádost mu byla (poprvé) pravomocně zamítnuta.**

45. V nyní posuzovaném případě však žalobkyně v průběhu řízení o odstranění stavby nepožádala o její dodatečné povolení. Ve smyslu závěrů NSS uvedených v rozsudku sp. zn. 9 As 207/2020-32 tak nelze na žádost žalobkyně nahlížet jako na žádost o nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu. Není totiž splněna základní podmínka, že by stavební úřad pravomocně zamítl její první žádost o dodatečné stavební povolení, kterou by podala ve 30denní lhůtě podle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Žádost žalobkyně o dodatečné stavební povolení, již se týká napadené rozhodnutí, tedy byla na první pohled a bez dalšího zjišťování či dokazování skutkového stavu (nikoli ve smyslu ověřování splnění procesních podmínek pro vedení řízení) nepřipustná (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 2 As 74/2007-55, č. 1633/2008 Sb. NSS). Stavební úřad tedy postupoval správně, když podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil řízení o žádosti žalobkyně.
46. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že ačkoli stavební úřad zahájil ještě i druhé řízení o odstranění stavby (již po vydání pravomocného rozhodnutí o odstranění stavby), tak je třeba upozornit na to, že zákon vůbec nepředpokládá, že by bylo možné po pravomocném rozhodnutí o odstranění stavby znovu vést řízení o odstranění téže stavby. Zahájení tohoto druhého řízení, které bylo zjevně zahájeno v rozporu se zákonem, tak nemůže *založit podmínky* pro případnou žádost žalobkyně o dodatečné povolení stavby, kterou by do tohoto řízení včlenila. Z řízení vedeného v rozporu se zákonem by nemohlo vzejít zákonné rozhodnutí o dodatečném povolení stavby; již od počátku by bylo takové řízení stíženo tak zásadní vadou, že by muselo být následné rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.
47. Soud zároveň nepřisvědčuje žalobkyni, že požádala o dodatečné povolení *jiné stavby*, než o které stavební úřad rozhodl v rozhodnutí o odstranění stavby. Žalobkyně namítala, že výrok uvedený v rozhodnutí o odstranění stavby „*zazdění nového otvoru v obývacím pokoji ve střední nosné zdi a obnovení dveřního otvoru v této zdi*“ je v rozporu s faktickým stavem, neboť nový otvor ve zdi a původní otvor ve zdi se nenacházejí v jedné zdi, jak z rozhodnutí mylně vyplývá. Stavební úřad pravomocně rozhodl o odstranění stavby popsané jako „*stavební úprava spočívající ve vytvoření nového stavebního otvoru v nosné konstrukci (střední nosná zeď u obývacího pokoje a kuchyně) a zazdění původního otvoru v bytě č. X, K sídlišti č. p. X*“ na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X. Předmětem žádosti o dodatečné povolení stavby byla stavba popsaná jako „*stavební úprava bytu v XNP: vytvoření nového otvoru ve stávající střední nosné zdi (900/2200 mm) a zazdění stávajícího otvoru (803/1970 mm) v prostoru obývacího pokoje*“ na pozemku parc. č. st. X, k. ú. X. Ze správního spisu nevyplývá, že rozhodnutí o odstranění stavby bylo vydáno v souvislosti s jinou stavební úpravou, než jakou žalobkyně vymezila v žádosti o dodatečné stavební povolení. Naopak je možné poukázat na to, že podnět k zahájení řízení o odstranění stavby se týkal zdi mezi kuchyní a obývacím pokojem [výslovně se v něm uvádí: „*zásah (vybourání části) do nosné zdi mezi kuchyní a obývacím pokojem*“] a z projektové dokumentace (výkres D.2), kterou přiložila ke své žádosti žalobkyně, též vyplývá, že bourací práce byly provedeny ve zdi mezi kuchyní a obývacím pokojem (bourací práce jsou ve výkresu vyznačeny žlutým šrafováním). Žalobkyně netvrdila a ani ze spisu přitom nijak nevyplývá, že by v období od vydání rozhodnutí o odstranění stavby došlo k vybudování nebo zazdění dalších otvorů v bytě žalobkyně. Lze připustit, že

v rozhodnutí o odstranění stavby nemusela být stavební úprava precizně formulována, nicméně soud nemá pochybnosti o tom, že byl předmět řízení o odstranění stavby totožný s předmětem řízení o dodatečném povolení stavby. V bytě žalobkyně nebyly vybudovány a zazděny další (jiné) otvory ve zdech. Případná nepřesnost výroku rozhodnutí o odstranění stavby nepředstavuje odlišnost předmětu řízení.

48. Lze doplnit, že podle aktuální judikatury je třicetidenní lhůta od zahájení řízení o odstranění stavby pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby stanovená v § 129 odst. 2 stavebního zákona lhůtou propadnou (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2023, č. j. 3 As 260/2020-42). Řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby podané po jejím uplynutí je třeba zastavit, protože taková žádost je zjevně právně nepřípustná. I pokud by tedy stavební úřad pravomocně nerozhodl o odstranění stavby, nebylo by možné žádost o dodatečné povolení stavby projednat, neboť by byla podána opožděně. Soud dále konstatuje, že je seznámen s rozhodnutím NSS ze dne 17. 1. 2024, č. j. 4 As 42/2022-19, ve kterém sice NSS dospěl ve vztahu k § 129 odst. 2 stavebního zákona k opačnému závěru, tedy že se nejedná o propadnou lhůtu, nicméně pro řešení projednávané věci není tento rozsudek nikterak podstatný, neboť i tam vyslovené právní závěry vycházely ze skutkového stavu, kdy žadatel uplatnil již druhou žádost o dodatečné stavební povolení, což ovšem v nyní projednávané nenastalo. Žalobkyně žádnou žádost o dodatečné stavební povolení podle § 129 odst. 2 stavebního zákona nepodala. Soud zároveň ze správního spisu ověřil, že stavební úřad rozhodl o odstranění stavby pravomocně. Přestože žalobkyně namítala vady doručení tohoto rozhodnutí, tak soud zjistil, že rozhodnutí o odstranění stavby bylo žalobkyni doručeno. Žalobkyni byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí od 3. 5. 2021, avšak žalobkyně si ji nevyzvedla, proto se následně vrátila stavebnímu úřadu. Rozhodnutí o odstranění stavby tak bylo žalobkyni doručeno fikcí dne 13. 5. 2021. Vady doručování ze správního spisu nejsou zřejmé a žalobkyně nepředložila žádné důkazy, kterými by doručení rozhodnutí o odstranění stavby zpochybnila.
49. NSS v rozsudku sp. zn. 3 As 260/2020 zdůvodnil, že samotná možnost požádat o dodatečné povolení stavby představuje pro stavebníka či vlastníka stavby výhodu v situaci, kdy porušil zákon a realizoval stavbu bez příslušných veřejnoprávních aktů, anebo v rozporu s nimi. Ovšem všechny procesní prostředky, které má stavebník k dispozici předpokládají aktivitu stavebníka. Stavebník nemůže spoléhat na to, že když bude v řízení o první žádosti nečinný, zhojí situaci prostřednictvím případných dalších opakovaných žádostí. Žalobkyně v rámci řízení o odstranění stavby žádost o dodatečné povolení stavby ani nepodala, tuto její pasivitu není možné zhojit. K tomu soud ještě uvádí, že nejsou nijak rozhodné argumenty (a nebyly podstatné ani v rámci správního řízení o dodatečném povolení stavby, proto není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, když se výslovně s argumenty o nezávadnosti stavby nevypořádává), ve kterých poukazuje na to, že postupovala v rámci stavebních úprav obezřetně, a že provedenou stavební úpravou dokonce zvýšila stabilitu a pevnost celé zdi. Dodatečnému povolení stavby brání formální překážka, kterou správní orgány uvedly již ve správním řízení, a to, že marně uplynula lhůta, ve které mohla žalobkyně (poprvé) požádat o dodatečné povolení stavební úpravy. Soud pak pouze nad rámec tohoto odůvodnění doplňuje, že v řízení o dodatečném povolení stavby nemohly být pominuty zákonné požadavky na realizaci stavebních úprav, jejich absenci nemohla zhojit případná faktická nezávadnost stavby, resp. skutečnost, že se dosud negativní vliv stavební úpravy případně nijak neprojevil. Jedním z nezbytných předpokladů pro povolení stavební úpravy byl souhlas osoby zúčastněné na řízení a jak vyplývá i z vyjádření osoby zúčastněné na řízení,

tento souhlas nikdy udělen nebyl. Absenci tohoto souhlasu nelze překlenout žalobkyní tvrzenou nezávadností stavebních úprav.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

50. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
51. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.
52. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zřetele, pro něž by bylo namístě jim přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jí náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2024

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu